

[Arne Sørensen.]

en Times Tid at diskutere, saa jeg tror, at vi for alle Parterers Skyld skulde slutte her med at takke for den Interesse, Ordførerne har vist Lovforslaget.

Horn: Det er kun ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem Fru Oda Christensen fremstillede det, som om Husassistenterne havde det allerflotteste Værelse, medens Familien laa nede i Kælderen. Jeg er ked af, at det bliver sat saa haardt op mod hinanden. I mit første Indlæg gav jeg Udtryk for, at vi skulde stille os paa det Standpunkt at se at faa en for begge Parter fornuftig Ordning. Det skal ikke være saadan, at Husmødrenes Interesser trædes for nær, man skal blot faa en fornuftig Ordning. Og hvis det ærede Medlem vil komme med paa en Tur omkring i København — vi behøver ikke at gaa videre —, saa er jeg sikker paa, at vi vil kunne komme til Politiet med en stor Rapport om daarlige Forhold.

I Fortsættelse af min Betragtning om, at Parterne skal se at faa en fornuftig Ordning, som begge kan være tilfredse med — det skal ikke gaa ud over den ene Part til Fordel for den anden —, vil jeg sige, at det ikke er rigtigt, naar man tror, at ordnede Forhold giver skæve Arbejdsforhold og Gnidninger. Arbejdsgiverne erkender, at der er saadanne ordnede Forhold.

Og med Hensyn til den lille syrlige Bemærkning, som det ærede Medlem Fru Elin Appel kom med om Gengangerforslag, vil jeg sige, at da Partiet Venstre sørger for, at den Slags Forslag aldrig kommer til at foreligge i Udvalg, gav jeg Venstre Lejlighed til at tage Standpunkt — at den ærede Ordfører ikke markerede Venstres Standpunkt, er en Sag for sig.

Elin Appel: Maa jeg sige til den sidste ærede Taler, at naar jeg ikke gav mig til at gennemgaa Forslaget i Enkeltheder, var det, fordi jeg vidste, det kom i Udvalg. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at jeg i Udvalget er særdeles rede til at se paa alle de Problemer, som jeg ved der er i Forbindelse med dette Forslag, men jeg mener ikke, og deri er jeg enig med den højtærede Formand, at Stedet her er til at gaa i Enkeltheder, og min Stilling vil blive markeret i Udvalget.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Arne Sørensen), som ogsaa mente, at jeg var kommet for hurtigt over Problemerne, det samme, som

jeg nu har svaret, og dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, der udtalte, at jeg havde sagt, at Husassistenter og Husmødre var gode Venner, og at dette var borgerligt Hykleri, at det vilde være borgerligt Hykleri — Hykleri, vil jeg nu sige —, hvis jeg havde sagt det, men det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at det ofte er Tilfældet, men jeg ved saa udmærket godt, at det mange Steder er det modsatte, nemlig et Modsætningsforhold og oven i Købet et voksende Modsætningsforhold. Det, jeg er gaaet ud fra principielt, er, at det foreliggende Lovforslag ikke vil mindske Modsætningsforholdet, men snarere øge det, og derfor kan jeg ikke gaa med til det.

Saa vil jeg gerne sige til sidst til den ærede Ordfører, der ustandseligt brugte Udtrykket „de borgerlige Partier“, at det Udtryk kan jeg ikke fordrage. Den ærede Ordfører spurgte, om det ærede Medlem Hr. Horn kunde se Forskel. Det formoder jeg han kan, hvis han overhovedet kan se ud af Øjnene, men jeg formoder ikke, at det ærede Medlem Hr. Horn, hvad Borger-skab angaar, kan se Forskel paa den ærede Ordfører Hr. Arne Sørensen og mig, for vi er jo begge Borgere i dette Samfund, og jeg formoder, at vi begge to gør os Umage for at være gode Borgere.

Oda Christensen: Jeg maa sige som det ærede Medlem Fru Elin Appel til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at naar jeg gik saa hurtigt over Problemerne, saa var det netop, fordi jeg vidste, at dette Forslag skulde i Udvalg, og at vi der kunde faa Lejlighed til at drøfte Sagen uden at optage Tingets Tid med det.

Der bliver talt om det borgerlige Hykleri og sagt, at det ikke er lutter Venskab. Men man kan godt være venligt indstillet over for hinanden, uden at man behøver at være direkte Venskab for hinanden. Det er to vidt forskellige Ting. Man kan være venlig mod sin Husassistent, og hun kan være venlig mod en, uden at man behøver at være Venner i tykt og tyndt. Det var det, jeg mente.

Saa blev der talt om dette Auktionsholderi i „Berlingske Tidende“ og om, at jeg havde sagt, at Husassistenterne havde de bedste Værelser. Det vil jeg i hvert Fald stadig holde paa. Jeg vil gerne have, at det ærede Medlem Hr. Horn tager mig med ud paa en Tur i København og viser mig de forfærdelige Værelser, der er. Jeg tror, det bliver ganske usædvanlig vanskeligt at vise mig nogen, for jeg tror nemlig slet ikke, det er muligt i Dag at faa Hus-